

РЕШЕНИЕ

№ 5652

гр. София, 10.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 16.09.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5370** по описа за **2022** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на зам. председател на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, подадена чрез процесуален представител юрк. А. Г. срещу РЕШЕНИЕ № 1268 от 11.04.2022г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 12-ти състав, постановено по нахд № 11420/2021г.

В обстоятелствената част на касационната жалба са развити съображения за неправилност на съдебния акт, поради постановяването му в противоречие с материалния закон. Касаторът твърди, че неправилно е била тълкувана разпоредбата на чл. 3, § 1, т. 26, б. „в” във връзка с т. 25, б. „а” от Регламент (ЕС) № 596/2014, тъй като Н. А. и Ц. Х. представляват едно домакинство, тъй като имат еднакви постоянен и настоящ адрес, ползват общ двор и няма разпределение при ползването на недвижимия имот, върху който са построени двете къщи. За целите на Регламента приемането на лица за „тясно свързани“ предполагала явна и много близка връзка между тях, каквато в случая била налице между майка и дъщеря, поради което е бил въведен уведомителния режим за извършени сделки от лица, натоварени с ръководни дейности на равнище емитенти и когато има такива, от лицата, които са тясно свързани с тях. Посочва се още, че за целите на Регламент /ЕС/ 596/2014 не са относими разпоредбите на ЗУТ и ЗПНЖФРБ, защото те регулират на национално ниво други обществени отношения. Според касатора, европейското законодателство

не се ограничавало само до помещенията, които домакинствата обитават, поради което решението се явявало неправилно на това основание.

Касаторът моли да бъде отменено решението на СРС, НО, 12-ти състав по нахд № 11420/2021г. и спорът решен по същество, като се потвърди изцяло НП № Р-10-567/12.07.2021г., издадено от М. А. Ф., зам. председател на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”.

Ответникът – [фирма], чрез процесуален представител адв. М. М. оспорва жалбата, като излага доводи за правилността на съдебния акт в писмен отговор, депозиран по делото на 02.06.2022г. Акцентира се върху обстоятелствата, че деянието е несъставомерно, защото двете физически лица живеят в две отделни къщи, дружеството не е „тясно свързано“ по смисъла на чл.3, §1, т.26, б.„г“ във вр. б.„в“ и т.25, б.„а“ от Регламент /ЕС/ 596/2014 с лице, което изпълнява ръководни функции в „Интеркапитал пропърти дивелопмънт“ А.. От друга страна се посочва, че ако се приеме евентуално, че [фирма] е имало задължение да подаде уведомление до емитента, то тогава неговата отговорност е следвало да се ангажира за три уведомления, а не както е прието за 16 бр. сделки. Незаконосъобразно били издадени две НП № Р-10-566/12.07.2021г. и НП № Р-10-567/12.07.2021г. за едно и също нарушение, извършено чрез бездействие, като без значение било обстоятелството, че дължимото поведение следвало да бъде отправено към два адресата- КФН и емитента. На последно място се изтъква, че нарушението представлява маловажен случай по см. на чл.28 ЗАНН, а наложеното наказание е явно несправедливо.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение за основателност на жалбата и за нейното уважаване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С решение № 1268 от 11.04.2022г., постановено по нахд № 11420/2021г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 12-ти състав е отменено наказателно постановление /НП/ № Р-10-567 от 12.07.2021г., издадено от М. А. Ф., зам. председател на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”, с което на [фирма], представлявано от Н. В. А. на основание чл. 23, ал.2, т.1, пр. първо от ЗПМПЗФИ са наложени 16 броя санкции в размер на сумите от по 1 000.00 /хиляда/ лева за извършени нарушения по чл. 19, § 1, ал. 1, в частта „тясно свързани с тях лица уведомяват емитента“, б. „а” във връзка с чл. 19, § 1, ал. 2 и чл. 19, § 1, ал. 3, във връзка с чл. 19, § 8 от Регламент № 596/2014.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал гласни доказателства, чрез разпит на актосъставителя С. Н. П., както и е приел писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че във воденото административно-наказателното производство не са били допуснати съществени процесуални нарушения, но е недоказано извършването на вмененото административно нарушение с правна квалификация чл. 19, § 1, ал. 1, в частта „тясно свързани с тях лица уведомяват емитента“, б. „а” във връзка с чл. 19, § 1, ал. 2 и чл. 19, § 1, ал. 3, във връзка с чл. 19, § 8 от Регламент № 596/2014.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 12-ти състав. По смисъла на тази разпоредба съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материално-правни норми.

По делото липсва спор относно фактите. За периода от 01.01.2020 г. до 08.12.2020 г. [фирма], ЕИК[ЕИК], е сключило 16 сделки с емисията акции, с ISIN BG1100018057, от капитала на „Интеркапитал пропърти дивелопмънт” А. (емитент). Стойността на сделката, с № 20026INCMINCM001, сключена на 26.10.2020г. е била 1 003 578.00 лв. След извършени справки в Търговския регистър и регистъра на Ю. при Агенция по вписванията (ТРРЮЛНЦ) е установено, че към датите на посочените сделки /26.10.2020г., 17.11.2020г., 24.11.2020г./ Ц. Ч. Х., ЕГН [ЕГН], е член на Съвета на директорите на „Интеркапитал пропърти дивелопмънт” А., ЕИК[ЕИК]. От извършена на 04.12.2020 г. служебна електронна справка в „Регистър на населението - Национална база данни „Население“ по партидата на Ц. Ч. Х. е установено, че за това лице като постоянен адрес (за периода от 06.11.2000 г. до датата на извършената справка) и настоящ адрес (за периода от 10.06.1996 г. до датата на извършената справка) е вписан следният адрес: общ. Столична, район „П.“, [населено място], [улица]. Също така, като майка на Ц. Ч. Х. в РН - НБД „Население“ е посочена Н. В. А., ЕГН [ЕГН]. От извършената на 04.12.2020 г. служебна електронна справка в РН - НБД „Население“ по партидата на Н. В. А. е констатирано, че постоянният адрес (за периода от 06.11.2000 г. до датата на извършената справка) и настоящият адрес (за периода от 10.06.1996 г. до датата на извършената справка) са идентични с постоянния и настоящия адрес на Ц. Ч. Х., а именно: общ. Столична, район „П.“, [населено място], [улица]. Същевременно, след извършени справки в ТРРЮЛНЦ е установено, че към датите на горепосочените сделки Н. В. А. е член на Съвета на директорите и представляващ [фирма], ЕИК[ЕИК].

Съгласно гореизложеното и съгласно чл. 3, § 1 т. 26, б. „г” във връзка с б. „в“, във връзка с т. 25, б. „а” от Регламент № 596/2014, е прието, че [фирма] е юридическо лице, тясно свързано с лице, което изпълнява ръководни функции в „Интеркапитал пропърти дивелопмънт” А.. Според изискването на чл. 19, § 1, ал. 1, б. „а“ от Регламент № 596/2014, лицата с ръководни функции, както и тясно свързани с тях лица, уведомяват емитента и компетентния орган по отношение на емитентите, за всяка сделка, извършена за тяхна сметка, свързана с акции или дългови инструменти на този емитент, или със свързаните с тях деривати или други финансови инструменти. В чл. 19, § 1, ал. 3 от Регламент № 596/2014 е посочено, че разпоредбата на чл. 19, § 1, ал. 1 от Регламент № 596/2014 се прилага, след като общата сума на сделките достигне прага, определен в чл. 19, § 8 от Регламент № 596/2014, в рамките на една календарна година. В чл. 19, § 8 от Регламент № 596/2014 е посочено, че разпоредбата на чл. 19, § 1 се прилага за всяка последваща сделка след достигането на обща сума от 5 000 евро в рамките на една календарна година. Прагът от 5 000 евро се изчислява чрез прибавяне без нетиране на всички сделки, посочени в § 1 от цитираната разпоредба на Регламент № 596/2014. Л. равностойност на 5 000 евро е 9 779.15 лева по курса на БНБ. Следователно, със сключената на 26.10.2020г. сделка № 20026INCMINCM001, за 1 003 578 бр. акции на стойност 1 003 578.00 лв., прагът от 5 000 евро е преминал и [фирма] е следвало да уведоми емитента, за тази и всяка следваща сделка с емисията акции от капитала на „Интеркапитал пропърти

дивелопмънт” А., сключена за собствена сметка в рамките на календарната 2020 година. Съгласно чл. 19, § 1, ал. 2 от Регламент № 596/2014, лицата с ръководни функции, както и тясно свързани с тях лица, уведомяват емитента и компетентния орган в срок от 3 работни дни, считано от датата на сделката. Уведомлението, предвидено в § 1 следва да е във формата, посочена в Приложението на Регламент за изпълнение (ЕС) № 2016/523 на Комисията от 10.03.2016г., приет в съответствие с разпоредбата на чл. 19, § 15, ал. 3 от Регламент № 596/2014, съдържащо посочената в чл. 19, § 6 от Регламент № 596/2014 информация.

Предвид гореизложеното, е установено, че [фирма] е извършило 16 нарушения, описани както следва: [фирма], като лице, тясно свързано с лице, което изпълнява ръководни функции в „Интеркапитал пропърти дивелопмънт” А., е било длъжно да уведоми писмено емитента за сключените за своя сметка сделки на 26.10.2020г., 17.11.2020г., 24.11.2020г. с акции от капитала на емитента в срок от 3 работни дни от тяхното сключване, тъй като със същите сделки е преминал посоченият в чл. 19, § 8 от Регламент № 596/2014 праг от 5 000 евро. [фирма] е следвало да подаде до емитента уведомление във формата, предвидена в Приложението на Регламент за изпълнение № 2016/523 на Комисията от 10.03.2016 г., съдържащо посочената в чл. 19, § 6 от Регламент № 596/2014 информация. В законоустановения тридневен срок [фирма] не е подало такова уведомление до „Интеркапитал пропърти дивелопмънт” А..

При тази фактическа обстановка е бил съставен АУАН № Р-06-47/20.01.2021г. и въз основа на него оспореното НП № Р-10-567 от 12.07.2021г. на зам.председател на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”.

Касационната инстанция приема, че съдебният акт е правилен, защото при неговото постановяване не е допуснато нарушение на материалния закон – касационно отменително основание по чл. 348, ал. 1, т.1 от НПК. Съображенията за това са следните:

Разпоредбата на чл. 19, § 1 от Регламент (ЕС) № 596/2014 предвижда отделни задължения на лицата с ръководни функции, както и тясно свързани с тях лица, да уведомяват от една страна емитента или участника на пазар за квоти за емисии, а от друга страна - компетентния орган (в случая КФН), поради което [фирма] е било санкционирано за отделни самостоятелни състави на административни нарушения, с издаването на НП № Р-10-566/12.07.2021г. и НП № Р-10-567/12.07.2021г.

Настоящият съдебен състав възприема и подкрепя изводите на СРС, НО, 12-ти състав, че при издаване на наказателния акт не е спазен материалният закон и [фирма] не е осъществило нарушенията, за които е ангажирана административнонаказателната му отговорност.

Съгласно разпоредбата на чл. 3, § 1, т. 26, б. „в” във връзка с т. 25, б. „а” от Регламент (ЕС) № 596/2014 тясно свързано лице е роднина, който живее в същото домакинство в продължение поне на една година към датата на съответната сделка. Безспорно е по делото от една страна, че Н. А. и Ц. Х. са майка и дъщеря, а от друга - че са членове на Съвета на директорите съответно на [фирма] и „Интеркапитал Пропърти Дивелопмънт“ А., респективно изпълняват ръководни функции в дружествата. Правилни са разсъжденията на въззивния съд, че Н. А. и Ц. Х. не са живеели в едно домакинство в продължение поне на една година към датата на всяка една от шестнадесетте сделки, като АНО неправилно е приел като единствен критерий в тази насока регистрирания постоянен и настоящ адрес на лицата. Действително, в Регламент /ЕС/ 596/2014 не се съдържа дефиниция на понятието „домакинство“, но

предвид общоупотребимото му значение както в общностното, така и в националното право, то предполага фактическо общо съжителство, а не просто еднакъв административен адрес на лицата. Така например в т.1 от Приложение № 1 към Регламент (ЕО) № 1980/2003 на Комисията от 21 октомври 2003 година за прилагане на Регламент (ЕО) № 1177/2003 на Европейския парламент и на Съвета относно статистическите данни на Общността за доходите и условията на живот (EUSILC) във връзка с дефинициите и актуализираните дефиниции, е прието, че лицата следва да споделят разходите в домакинството, като в противен случай лицето представлява отделно домакинство на същия адрес. По сходен начин е уредено понятието и в националното ни законодателство в § 2, т. 7 от ДР на Закона за преброяване на населението и жилищния фонд в Република България през 2021г., като се изисква наличието и на общ бюджет, като е без значение дали имат или не родствена връзка.

Дефиницията за „жилище“ е дадена в § 5, т. 30 от ДР на ЗУТ. От друга страна разпоредбите на Закона за преброяване на населението и жилищния фонд в Република България през 2021г. се прилагат при спазване изискванията на актовете за изпълнение, приети от Европейската комисия по Регламент (ЕО) № 763/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 9 юли 2008 г. относно преброяването на населението и жилищния фонд /§ 3, ал. 2 от ДР на закона/. В Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/543 на Комисията от 22 март 2017 година за определяне на правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 763/2008 на Европейския парламент и на Съвета относно преброяването на населението и жилищния фонд по отношение на техническите спецификации на темите и на техните разбивки е посочено, че за идентифицирането на частните домакинства държавите-членки прилагат концепцията за "водене на домакинство", а ако това не е възможно — концепцията "едно жилище — едно домакинство". Според "концепцията за водене на домакинство" многочленно домакинство е група от две или повече лица, които съвместно обитават цялото пространство от дадена жилищна единица и обединяват усилията си за осигуряване на храна и други средства от първа необходимост, т.е. отново се акцентира върху споделянето на разходите. Според концепцията „едно жилище — едно домакинство“ за членове на едно и също домакинство се считат всички лица, обитаващи дадена жилищна единица, от което следва че в дадена обитавана жилищна единица има само едно домакинство.

В конкретния случай от приетите по делото доказателства е установено, че Н. А. и Ц. Х. живеят в отделни недвижими имоти с идентификатор № 04234.6970.1326.6 и № 04234.6970.1326.7, които представляват две самостоятелни сгради, находящи се в ПИ № 04234.6970.1326. Неправилно касаторът е счел, че след като административният адрес на двете жилища е един и същ, то двете лица представляват едно домакинство. Освен това, не са събрани никакви писмени доказателства, че двете лица имат общ бюджет, че заплащат заедно битови разходи, както и да са обединили усилията си за осигуряване на прехрана и други потребности за едно семейство. Макар постоянният и настоящ адрес на Н. А. и Ц. Х. да съвпадат /с. Б., район „П.“, [улица]/, това не означава, че лицата са част от едно домакинство и обитават съвместно едно жилище. В случая, след като в имота има построени две самостоятелни сгради и лицата живеят поотделно в тях, а също и не е доказано от контролния орган, че заедно посрещат и покриват разходите, присъщи за едно семейство, то не може да се обоснове извод, че те са формирали общо домакинство и респ. за [фирма], представлявано от Н. В. А. да е възникнало задължението да уведоми емитента за сключените през 2020г. 16 броя

сделки с акции от капитала му.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция заключава, че решение от 11.04.2022г. на СРС, НО, 12-ти състав е правилно на основание чл.348 НПК и при условията и по реда на чл.221, ал.2 АПК следва да бъде потвърдено. Не се констатираха служебно основания за касиране на съдебния акт по см. на чл.218, ал.2 АПК във вр.чл.209, т.1 и т.2 АПК.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав на основание чл.221, ал.2 АПК във вр.чл.63в от ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1268 от 11.04.2022г., постановено по нахд № 11420/2021г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 12-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.